

רוצים לראוק גולים

חמשה שערם מצד חלוצי ישראל הם מנה הראיה להתכבד בתקופת הצנע במדינת ישראל. שער לכל חלוץ הוא תוצאה יפה של עבודת צוות מלוכדת של חמישית החלוצים לכל אורכה.

משהק של הנבחרת הישראלית היה תכליתי ביותר. החלוצים ידעו ל"תרגם" את גיחותיהם ל"שפת" השערים וכאן טמון ההשג הגדול. "לענין" — שאגו אלפי המס"תכלים, והחלוצים נגשו לענין-דוגרי. הם בעטו מכל מצב ונצלו כל הזדמנות נוחה להקטעת שער. האגף התוקף ידע לקבל כדורים יפים מהאגף המגשר ולנצלה.

למה ניצחו? אפשר לקחת את כל "אשמת" הניצחון על כתפיה של הנבחרת הישראלית. מטבע המסתכלים הישראלים הוא שהם מולולים ביכולת אנשיהם. אם ניצחו, משמע שהתורכים חלשים לא רק

השופט גוספה קרפאני האדם השלישי

בשבילים אלא ביחס לדרגה הבינלאומית. נוטלים קבוצה חלשה ומצנחים נגדה, האם יש בזה משום "קונץ"?

השטה שבה נקטה נבחרת ישראל היא היא שהכריעה את הכף לזכותה. השמירה האיטית של השחקנים הישראליים את השח"קנים האורחים מתורכיה ערעה את בטן חונם של התורכים והעניקה יתרון רב למארחים. השמוש היעיל והנכון ב"סטופר" (רץ מרכזי בולם) כמגן שלישי חסם את האפשרות לכבוש את שער הנבחרת המ-קומית. שני המקשרים "נשאו את נפשם" לעבר שערם ובאו מדי פעם בפעם לקבל את הכדור ולמסרו לחלוציהם.

הניצחון בא הודות ליכולת ולא משום שהיריבים היו חלשים מדי. **מנעו עמו מחודורוב.** החלק החוק שבקבוצה היתה ההגנה ובראשה השוער יעקב חודורוב. המגנים לא נתנו לחלוצים התורכיים המסוכנים כל אפשרות לבעוט לשער. ע"י כך מנעו מהשוער הישראלי עמל ומאמצים. הם עוד הוסיפו ומסרו בדיקנות לרצים. אלה תמכו בשורת החלוצים כראוי.

בקבוקי-בניון למען הלאומיות

כנראה שדאגתם של "נטורי-קרתא" לכבוד קבוצת הכדורגל של ישראל רבה למדי. תמים אלה חרדים לדתם וחרדים לשם ישראל בגויים. כאשר נודע בצבור על חזקה ויכולתה של הנבחרת התורכית מהרו הללו, יום לפני התחרות, הציע את האיזונים בכמה בקבוקי בניון ומעט סמרטוטים.

"הצלה" זו לא יצאה לפועל מאחר שהמשטרה היתה במקום. רוח-הדתיים לא נפלה וכאשר הם ראו שבעשרת הדקות הראשונות לחוצות רגלי התורכיים כים על שער ישראל לחצו על חוט ופוצצו מוקש קטן. "הפצצה" הבהילה את כל היתושים בסביבת הירוקן, אך התורכים נבהלו גמ"כ ולפיכך הפסידו...

מלמד -- הרץ המרכזי -- סתם את הפר-צות ושמאלוביץ ופוקס לא נפלו ממנו. עזרת הכדורים לעבר שער התורכים נעשתה במהירות ובפקחות. החלוצים לא השתהו עם הכדור ללא-צורך, אם כי גמי בש לא הבין תמיד את חבריו והשתלב במסגרת הקבוצתית. **3 הכלונדינים הללו.** התורכים גלו משחק מאיר ומסחרר. הם עולים על הקי-

בוצה הישראלית בכושרם הגופני ובקצב משחקם. הם שולטים בכדור ללא מיצרים ובמשך כל 90 הדקות לא נפלו ברוחם ולא אבדו את עשתונותיהם. לזכותם של האורחים יש לומר שלמרות הפסדם המשכנע הם נהלו משחק נקי בהתאם לכל כלי ההגנה. כנראה שלושית הבלונדינים של נב-חרת ישראל הכניסו מבוכה בשירותיהם מאחר שבתורכיה לא רגלו צבע הבלונד השחקנים התבטאו אחר-כך: "הצבע הלבן סינוור פשוט את העיניים ולא ראינו את הכדור".

שמואליבץ הבלונדיני עמל יפה בשורת הרצים וגלה משחק טכני מחושב. אייוק, לבן-השער, התרוצץ על המגרש ונלחם כארי להעברת הכדור לבלונדיני השלישי — יהושע גלור. הלה היה פורץ בדהה ומ-בלבל את ההגנה התורכית ב"טכסיס-רגלים" משונים. הלה היה בועט במפתיע, משתטח על הארץ ומתבונן אם הכדור "מפרפר" ברשת. נראה שגלור ראה שהגושקה שהוא מקבל מחבריו לאחר שער נעמיה, ולכן המשיך באותו הכוון.

השופט האיטלקי על הגובה. פרק מאלף בתורת השיפוט בענף הכדור רגל הדגים ה"אדם השלישי" בתחרות הכדורגל. גיוספה קרפאני. שופט איטלקי זה שפט את אליפות הכדורגל בדרום-אמריקה וניהל עשרות משחקים בינלאומיים באי-רופה ומחוצה-לה. משרקייתו מחוללת פלאים מאחר שהיא משלבת הבנה במשחק ורי-אית כל פרט ופרט. עבירות קטנות על חוקי ההגנות, שלא במתכוון, לא זכו לשרי-קתו, ובצדק. הילמדו שופטינו?

"כנפיה-נצחון" החלו כבר להתעופף. הנצחון הגדול של ישראל יכה גלים בעור-לם הכדורגל. "הוכחנו שיכולים אנו לעמוד נגד יריב חזק" — סבור קפטן הקבוצה ארתור באר. הנבחרת הישראלית צריכה עתה לחכות ל"מטר" של הזמנות לתחרו-יות בחוץ-לארץ, אך קודם כל עליה להת-כונן לפגישת-הגומלין בתורכיה. התנאים בתורכיה שונים במקצת: קהל אחר, מגי-רשידא ואולי הכרב תורכי יותר מחווק.

ואנדה וצליחת התעלה

אמיל בוטאגני, הסוחר הערבי מחיפה, שלח למערכת "העולם הזה" את התאור המענין הבא של נסיון בתו, השחינית ואנדה בוטאגני, צלוח את תעלת ה"מאנאש" בהתחרות הגדולה של "דיילי-מייל" לפני חודשים. הוא עושה זאת כדי להזכיר את

השחינית ואנדה בוטאגני

נשאר עוד יום שלם השחינים שישתתפו בהתחרות כזאת בעתיד. "הגעתי לפולקסטון ב-21 לאוגוסט ובתי הציגה אותי בפני כמה אישים הקשורים ב" מרוץ, שיעזו לנו לנח וללהתכוון לעבר לחוף הצרפתי בשעה 9:00 בערב. "דיילי מייל" הודיע באותו יום שהמשתתפים י-עברו לצרפת בספינת-המעברה "רומניה" שנועדה במיוחד למטרה זו. ובר זה לא נעשה. במקום זה יצאנו בשעה 8:00 לנמל דובר וכל מתחרה קיבל סירת מנוע ומפי-רשית כדי להגיע לצד השני.

בעדר בקר. במשך 4 שעות נשארנו בשטח הפתוח באפלה הליל מתנדנדים בים על סירת מנוע קטנה ופתוחה עד שלבסוף, בחצות, הגענו לכף גריינה, אך חטאים ועיי-פים. לא הורשתי לרדת, אך נציגת ה"זיוניסט רבין" נלוותה אל בתי לחוף ו-וסכה אותה בזמן הנכון, כך שתספיק לך-

פוך למים עם נתינת האות. כן צלחה ואנ-דה בהשאירה את בגדיה מאחור מבלי ש"ימצא מי שיאספם ויניחם בסירה".

ואנדה קצצה לים, אף על פי שלדעתי היה עליה לקפוץ מהסירה. כל מועמד צריך היה להגיע לסירתו עם בגדיו ומשם לקפוץ המימה כשנלווהו צופה עליו. הערה אחרת ששעלי להעיר היא, שבמקום לחצות את התעלה בסירות פתוחות כעדר בקר, היה על השחינים להגיע לצרפת יום קודם ו-לנח יום-יומיים לפני מאמץ על-אנושי זה.

המצרים ידעו. כך קצצה ואנדה הי-מימה בהתקדמה אחר מורה-הדרך בסירת המשוט. נשארת במנועית שליותה את הי-סירה שצויינה כסירה מס' 26. הנווט התי-קדם וואנדה המשיכה לשחות באפלה, שע-תיים אחר-כך עברתי לסירת המשוט בצד בתי. השתר עליה, אך השמש לא רוחה ו-היתה מועבה בעינים. נוכחנו כי התקדמנו כיום, אך היה זה קרב עם גאות-הים. ו-נוכחתי כי צליחת התעלה איננה בגדר שח-ייה בלבד, כי אם מדע הגאות. המצרים ש-היה להם נסיון קודם בשטח זה בחרו להם בעצמם את הנוטים. הם סרבו להסתייע בנוטים שהוצעו להם ע"י ה"דיילי מייל". היו להם נוטים מצרפת שחצו את התעלה בסירותיהם מאות פעמים והכירו לדעת את הגאות על כל רזיה. זוהי אחת הסיבות הי-עיקריות להצלחתם של המצרים בחציית הי-תעלה בזמן כה קצר. נוטה של ואנדה נבחר ע"י ה"דיילי מייל" לרוץ המול נוכח-נו לדעת שאיש זה לא חצה את התעלה בי-סירתו מימיו. הוא לא ידע מאום על דבר הגאות. ואנדה, על אף זאת, המשיכה ל-התאבק עם הגאות כל אותה העת. בשעה 6:00 לפנות בוקר התרכזו סביבנו סירות המנוע של ה"דיילי מייל" והב. ב. סי. ו-אנדה הופיעה מיד מאחור.

עוד יום שלם. היא התקדמה נפלא ונתופתה היתה נהדרת. היא חזרה ואמרה לי כי מימה לא חשה יותר טוב וכי הים שקט ונחמד וכי יכולה היא להשאר עוד שעות על שעות במים. הצוות של הב.ס.כ. בסירת-העוננות התפלא על הכיוון שניתן לנו ע"י הנווט וכן אמרו לאחר זאת. המי-שכנו. ואנדה שאלה על השעה, אמרתי לה כי השעה 7:00 בבוקר "יפה", אמרה "עוד יום שלם לפנינו ואני יכולה להמשיך לש-חות כל הזמן". מספר שחינים יצאו בי-נתיים מן המים ויכולנו לראות מסירתנו את הסירות הפזורות על פני התעלה ואת טובי הנוטים מנהיגים את השחינים בכי-חן הנכון בהשתמשם נכונה בגאות ובידי-עותיהם. דגל ישראל התנופף בכל המסד-רים.

מפלצות שחורות ועצומות. בש"עה 8:00 הבחנתי במפלצות שחורות ועצו-מות במים במרחק יארדים מספר מואנדה. הם היו כמו הרים קטנים נעים בים עכ-עיניים ופה נוראים למראה. כל הדרך שר-תי לואנדה מסירתי. למראה המפלצות הל-לו סמרו שערותי והאפירי. חשבתי שהן יעוטו על בתי כהרף עין. אותתי למנו-עיות לגרשן והן התקהלו מסביב לואנדה להגן עליה והתאמצו לגרש את צייה-מפל-צות. מאותו מקרה איבדתי את בטחוני. כאב — נפחדתי. מאמן היה במקרה זה יותר חוק. צפיתי בה בשבע שעות שחייתה במיים 4 שעות טלטול בגלים בסירה פתוחה, ולא יכולתי לשאת את הרעיון של מאמץ נוסף במיוחד משנוכחתי יותר מת-מיד כי נווטנו בלתי מגוסה הוא. נסיתי לשכנע את ואנדה לצאת מהמים. היא אמי-רה שהיא רעננה לגמרי. ביקשה משהו ל-אכול. נתתי לה סדויצים, מרק ושוקו-לדה. שוב נסיתי ללא הצלחה לשכנעה ל-צאת מהמים. הפסקתי לשיר ולעודד אותה בעוד שעיני תרות בים אחרי המפלצות לראות אם לא הופיעו שנית. וכדי להחליש את בטחוני ואמונתי החל לרדת גשם. הים השלו הפך לערימת גלים בגובה 5 רגל וואנדה היתה מיטלטלת ונאבקת עמם. בקש-תיה לצאת ושוב סרבה.

על ואנדה לצאת מהמים. לבסוף אותתי למנועית ואמרתי לנווט ולנציג הי-עתונות כי בתור אב סבור אני שבעטיין של מפלצות אלה, אשר חשבתין לכרישים, על ואנדה לצאת מהמים. הם היו מאושרים לשמע הצעה זו ולא התוכחו כלל ונתנו את הרושם כאילו שמחים הם להפטר מכל העניין ולשוב לבתיהם ולראות את נסיונה של נציגת ישראל — כמחוסל.

הם הורידו את הסולם לואנדה וצינו עליה לעלות מהמים. תחילה סרבה, אך

לבסוף הוכרחה לציית תוך מחאות והצ-רות כי היא עדיין נכונה וכי חם לה ב-במים מאשר בסירה. חיפשנו את בגדיה אך הנווט השאירם בצרפת. כך פשטתי את בגדי ונתתים לבתי וחזרנו לדובר ל-בית המלון.

הקדעי הגידם

מעטים יודעים את שמו: קרולי טקאקס מהונגריה. אך בזמן האחרון החל ספורטאי זה להיות למופת בעולם הספורטיבי הט-

הקדעי קרולי טקאקס מימין לשמאל

הור. שם בלתי ידוע זה נצח באולימפידת לונדון ביריה באקדה. לא הנצחון באולימ-פידה שקבע שיא עולמי חדש, מקנה להונ-גרי את הזכות, אם תתבוננו מקרוב בחמור-נה תווכחו לדעת שטקאקס יורה בידו השמאלית מכיון שהוא גידם.

טקאקס נעשה לאלוף העולם ביריה בש-נת 1939 בתחרויות שנערכו בלוצרן שב-שוויצריה. בימים ההם הוא ירה ביד ימינו אלא שבזמן המלחמה אבדה להונגרי ידו. בשביל 9.999 ספורטאים מתוך 10.000 אסון כזה פירושו סוף הפעילות הספורטיבית, פרידה דרמטית מחיים עשירים בספורט ובאמביציות. רק חבורה קטנה של ספור-טאים מתנגדת לגורל ומתגברת עליו!

מעטים ניסו להשתמש בידם השמאלית במקום הימנית טכניס, ביריה או בכתיבה, והם יוכלו להעיד כמה סבלנות ומרץ דרו-שים בכדי "להחליף" ידיים. טקאקס הוא

השבוע החלה עונת הצייד בקולורדו. בהשתתפות כ-100.000 ציידים (מספר מספיק להרכבת שש ידיביות קרביות). מלבד כמה עשרות דובים, אילות וכר' מראה לוח ההרוגים גם ששה אנשים: 4 מכדורים טועים ושנים מש-בץ לב.

אם העונה תצלח כפי שהצליחה בשנים הקודמות, יגיע ה"קציר" המ-שוער ל-500 ציידים הרוגים.

בעל רצון ברזל. לא רק שלמד לירות בידו השאלית אלא אף רכש את תואר האלוף, ועוד יותר — זכה במדליה של זהב באולימפידה האחרונה שבלונדון.

מקרה מוזעזע אירע בעת התחרויות בזמן שטקאקס ירה לאויר כלי כוונה ומתחרה ארגנטיני הגיש מחאה שמסכנים את חיי המתחרים.

לאטן עם ההכנסה

"המפציץ-החום" (אם, כי אפשר לשנות את כינויו "למפציץ החום") — ג'ו לואיס אמר בסיום התחרות נגד אורד צירלס: "לא אוסיף להגן על תוארי".

אך הסכום של 100.000 דולר שקבל לואיס לאחר הקרב לא יכסה את חובו (200.000 דולר) למס ההכנסה האמריקני. למרות הכל יוסיף לואיס להתמודד על הזירה וילחם ב-29 לנובמבר, במתאגרף הארגנטיני במשקל כבד — צאואר בריון. אולי יתחיל המתאגרף בן ה-36 בקריירה חדשה?